

Znanost, svetlobne krogle in druge dimenzije

# Orbi so nefizična bitja

Zdi se, da je nenavadnih svetlobnih pojavov okoli nas vse več – mednje sodijo »orbi« ali svetlobni krogi oziroma krogle, svetlobni piktogrami na pročeljih stavb v nase-ljih ter drugi nenavadni svetlobni po-javi, ki jih je mogoče tudi fotografirati. Najbolj razširjeni so vsekakor svetlobni krogi, ki jih duhovno nagnjeni lju-dje takoj razumejo kot svetlobna bitja ali angele, medtem ko jih ljudje bolj kon-vencionalnih nazorov z enako lahkoto odpišejo kot svetlobne anomalije, do katerih prihaja zaradi nepopolnosti fo-toparatov. Zato je poučno videti, kaj o krogih pravijo podrobne raziskave nekaterih fizikov, ki jih je pritegnil ta fenomen.

Dva takšna raziskovalca sta dr. Klaus Heinemann – nemški fizik in bivši profesor na Univerzi Stanford ter ustanovi-telj podjetja, ki opravlja raziskave dina-mike fluidov, razvoja materialov in nano-tehnologije, med drugim tudi za Naso – in irski profesor teologije Michael Led-with, ki sta svoje ugotovitve predstavila v knjigi *Projekt Orb* (The Orb Project).

## ORBI ALI ANOMALIJE?

Sončna svetloba, odsev bliskavice, dežne kapljice in majhni reflektirani del-ci v zraku se lahko včasih, pod določeni-pogoji, pojavijo na fotografijah kot krožne ali kroglaste slike. Ampak tu je

*Z malo pozornega opazovanja lahko vidimo, kdaj gre za fotografske anomalije in kdaj ne.*

ključno, da se to ne dogaja dosledno ali v večini primerov. Z malo pozornega opazovanja in zdrave pameti lahko vidi-mo, katere fotografske anomalije so po-sledica običajnih dogodkov. Te prepro-ste razlage so veljavne pri odsevu teles neposredno pred objektivom – kar je eden glavnih razlogov, zakaj pri orbih ne gre za nobeno od zgoraj navedenih stvari. Če glava človeka, ki je oddaljen poldrugi meter od objektivu, prekriva orb, je orb očitno za tem človekom in oddaljen dva metra od objektivu.

Dr. Heinemann meni, da je okoli nas več orbov, kot si mislimo, a se gibljejo tako hitro, da jih naše oči in običajni foto-aparati ne morejo ujeti. Če hočejo biti videni – ali če mi želimo, da se pojavijo na naših fotografijah – se morajo dobe-sedno zaustaviti. Morajo pa tudi vpiti energijo bliskavice, ki je en pogoj pri fo-tografiranju orbov. Po dr. Heinemannu orbi to energijo vpijejo, jo pretvorijo v vidno energijo v določenem vidnem spektru, običajno na visokih frekvencah infrardečega spektra ali komaj vidnega spektra, in jo kakor laser reflektirajo na-

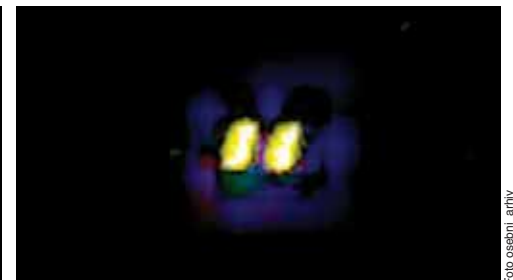
zaj proti fotoaparatu. To pomeni, da se lahko reflektirajo v samo en fotoaparatus od dveh, ki v istem trenutku slikata isto mesto – kakor da sami izbirajo, na kateri fotografiji se bodo pojavili.

Raziskovalec Michael Ledwith ima najbrž največjo zbirko fotografij orbov, posnetih v zadnjih sedmih letih, skupaj okoli 150.000 fotografij. Tudi on pou-darja, da se delci prahu ali peloda, ki so od objektivu oddaljeni več kot 60 centi-metrov, ne pojavijo na fotografiji. Če je oseba na sliki oddaljena tri metre in njena glava delno zakriva orb, potem gotovo ne gre za delce prahu ali peloda.

## KROGI IN KROGLE

Raziskovalec orbov John Pickering je ta pojav razdelil na dve skupini: *svetlobni krogi* so diskaste slike, ki se pojavljajo na fotografijah, a so največkrat prostemu očesu nevidne, *svetlobne krogle* pa so objekti, ki se gibljejo z veliko hitrostjo, so lahko majhni ali veliki ter jih je mogo-če posneti na film s funkcijo nočnega snemanja.

Pickering demantira razširjeno zmo-to, da lahko orbe posnamejo le digitalni fotoaparati, saj so bili posneti z vsemi vrstami fotoaparatus; obstajajo celo ne-gativi, ki so jih posneli fotoaparati z eno lečo in enim zrcalom, ter fotografije, po-snete pred veliko leti.



Impozantna svetlobna krogla in neznana leteča predmeta. Fotografije je posnel hrvaški raziskovalec orbov Mislav Hollós.

Foto osredni arhiv



Figure 1-54



Figure 1-55



Figure 1-56



Figure 1-57

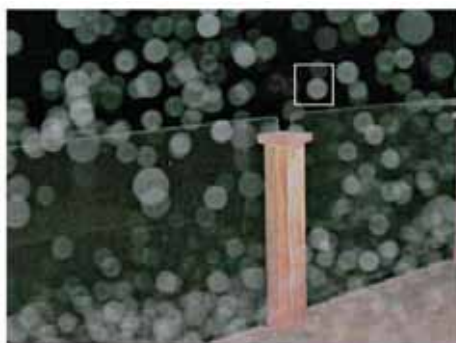


Foto spleti

krogle naprosijo, da se pojavijo na fotografijah, in da lahko miselno komunicirajo z njimi.

Gre za zelo fino energijo; da se krogla pojavi na tipalu digitalnega ali navadnega fotoaparata, so potrebne zelo majhne energije. Fizični del energije njihovega sveta je zelo majhen in ga je skoraj nemogoče izmeriti, toda instrumenti, kot je merilec miligaussov, pokažejo povečanje te energije, kadar se krogle pojavijo.

Dr. Heinemann meni, da ta nefizična bitja, katerih krogle so zgolj njihovi odsevi, bivajo v drugačni energijski obliki, katere še ne moremo razumeti in ki ni na noben način povezana z našim fizičnim vesoljem. To pomeni, da ni povezana z našimi atomi in njihovimi vibracijami, niti z našimi hitrostmi in ni omejena s hitrostjo svetlobe. Pripadajo drugim resničnostim, za katere veljajo drugačne fizične konstante; pomešani so z nami, a bivajo v vakuumskem prostoru okoli nas, saj je resničnost iz zelo malo snovi in veliko ogromnih praznin, praznega prostora, ki se lahko meša s številnimi drugimi vesolji, katerih ne moremo videti, a vendar imajo svoj energijski vidik.

## SPODBUJAJO NAŠO RAST

Dolgoletni raziskovalec svetlobnih bitij, kot jih sam imenuje, je tudi zagrebški profesor arheologije in fotograf Mislav Hollós, ki je posnel na tisoče fotografij najrazličnejših svetlobnih pojavov. Hollós, ki je tudi glavni arheolog na bosanskih piramidah, nad katerimi je prav tako posnel velike skupine svetlobnih krogel, meni, da so svetlobni pojavi globalnega pomena za razvoj človeka kot vrste in da nas spodbujajo k pospešeni rasti, saj danes očitno nazadujemo, namesto da bi evolvirali.

Lastnosti svetlobnih pojavov nam kažejo, da smo v zavestnem vesolju, katerega del smo ljudje, našli še nekoga, s katerim lahko komuniciramo. To pa je vsekakor – dobra novica.

Krešimir Mišak 

Zgoraj: vzorci svetlobnih krogel iz knjige *Projekt Orb*. Desno: »Lažni« orbi so produkt razpršenih kapljic pred objektivom.

Krogle imajo, tako kot elektromagnetni spektri, v katerih se pojavljajo, veliko več ravni kot pa jih lahko zapazimo s prostim očesom. Ena redkih teorij o fizičnih lastnostih orb pravilno pravi, da so le-ti morda koncentracije plazme, podobne kroglastim strelam. Orbi naj bi bili kompleksne strukture iz plazme, ki lahko postanejo vidne, če so izpostavljene elektromagnetni energiji ali velikemu številu fotonov, kakršno je na primer pri bliskavicah fotoaparatom. Zamisel o plazmi pa ne pojasni zavestne namere, ki jo razodevajo krogle in o kateri poroča veliko število ljudi. Te krogle reagirajo na posamezne osebe, se smiselno obnašajo in pogosto pojavijo na zahtevo ter se pojavljajo na posnetkih fotoaparatom ali videokamer kot gibljiva svetlobna telesa.

## KROGLE SE ODZIVAJO

Kot znanstvenik z veliko izkušnjami pri delu z napredno mikroskopsko tehniko, ki odkriva vse do atomskih ravni optičnih ločljivosti, se je Heinemann odločil, da bo poskušal odkriti vzrok teh skrivnostnih krogov. Skupaj s svojo ženo sta začela ob različnih dogodkih snemati na stotine digitalnih fotografij, da bi videla, kaj se bo zgodilo. Zdi se, da večja ostrina digitalne tehnologije lahko poveča pojavljanje nečesa, kar se pri nižjih kontrastih na starejših fotoapa-

ratih ne bi videlo. Heinemann je kmalu sprevidel, da so se krogle pojavljale pogosteje, kadar je izrazil željo, da se pojavijo na njegovih fotografijah – zlasti na duhovnih srečanjih.

Opravil je veliko število poskusov v kontroliranih pogojih, z dvema fotoaparatom na trinožnih stojalih, ter ugotovil, da se krogle lahko gibljejo zelo hitro, do 800 km/h ali še hitreje. Da je lahko posnel jasne fotografije, so krogle morale mirovati, kar so včasih tudi storile. Odkril je tudi, da se je pogosto pojavila le ena krogla na samo eni od dveh fotografij, ki sta bili istočasno posneti z dvema fotoaparatom, kar je pričalo o inteligenci in nameri krogel, ki so izbirale, na katerem fotoaparatu se bodo pojavile in ali se bodo sploh pojavile.

Zdi se, da so krogle preostali čas zunaj vidnega svetlobnega spektra. Dr. Heinemann je postavil hipotezo, da so orbi odsevi nefizičnih bitij. To pomeni, da so ta bitja veliko večja in kompleksnejša od krogel, ki jih lahko vidimo in katera ta nefizična bitja upravljajo. Ti odsevi duhovnih bitij, oziroma duhovna bitja, od katerih krogle prihajajo, imajo zavest. Zato ne moremo preprosto reči: »Zdaj bom vzel fotoaparatom in fotografiral orb.« Od njih je odvisno, ali se želijo pojaviti na fotografiji. Naj je slišati še tako neznanstveno, a dr. Heinemann in drugi raziskovalci so odkrili, da lahko